

Chuyện Bác Ba-Phi

Trên đời , không làm mà có ăn thì ai không ham , nhưng không làm mà có ăn , lại được ăn no , thì , thiên hạ (những tay làm biếng nhót thây) càng mê bí tỉ càng tìm cách học ráo riết , bằng mọi giá phải cầu thầy khẩn bạn , năn nỉ , khóc lóc van xin cũng được ...

Ai được làm thầy dạy cái " nghề " quái chiêu đó thì được đệ tử tôn kính hết lòng hết dạ : ngủ có kẻ quạt , ăn có kẻ đút cơm , ho có kẻ thiếu đều bụm tay hứng đàm ... (í ẹ) Ai có được cái điểm phúc đó , nói nhỏ mà nghe : chính là Bác Ba Phi !

Đầu tiên , tại lò rèn thẳng Tư , trong một sáng nắng ấm ban mai , gió thổi le the vờn trên ngọn lúa , Tư Rèn mở lời :

- Bác Ba nói nhỏ nghe nè , Bác nói chuyện " ăn năng " mà sống có thiệt hôn ông ?
- Thằng hỏi kỳ , tao nói là " nói có sách mách có chứng " hẳn hoi : Cha Tô Đông Pha chả ăn năng thay cơm , chả sợ người đời không tin nên ghi vô nhật ký , đó là ngày 14 tháng 4 năm 1099 , cách đây cả ngàn năm , địa điểm là miền nam đảo Hải Nam , đó là cái chỗ xa nhứt thuộc miền nam nước Trung Hoa , mầy hiểu chưa ...
- Nghe nói phát ham , sao tự nhiên tui muốn học cái thuật " ăn năng " đó quá !
- Trời !!!
- Tui cần thận nghĩ đi nghĩ lại kỹ lắm rồi , chỉ chịu khó ngồi ... ngáp

có chút xíu , hớp năng bậy bạ mà no nóc cả ngày , tui khoái quá xá , Bác ... dạy tui đi , tui nang nỉ mà ...

- Tao đâu có biết cái thuật trời ơi đó mầy ơi ... mầy kiếm cha họ Tô mà hỏi
- Không biết thì Bác lấy mình làm vật ... thí nghiệm , rồi dạy lại con cháu , có sao đâu ? Hồng lè Bác lại đành lòng làm hiểm với con cháu , vậy sao nên , tệ quá , tội chết !
- Cha chả ... Thôi giờ tao bày mầy cách này , tao làm rồi , thành công , giờ mầy đồng ý tao chỉ cho ?
- Rồi ! Cách gì ? Quá đã ...
- Đó là cái phép " ngó thẩu vô tim phổi " người khác ...
- " Nghề " đó sống phẻ hôn ?
- Quá phẻ , mầy ngó vô bụng thiên hạ , mầy thấy họ bị bệnh , mầy chỉ họ , họ cho tiền !
- Rồi ! Xong ngay , Bác chỉ đi ... Mình sắp được làm thầy ! Quá đã ...
- Hồi nhỏ , mầy thẳng bạn chỉ tao làm như sau : Chiều chạng vạng tối , đốt cây đèn cầy , để xa con mắt đúng năm tất , ngồi thẳng ngó vô ngọn đèn , cứ thế ngó riết ...
- Tự nhiên ngó ngọn đèn ? Chi vậy trời ?!
- Mầy ngó ngọn đèn tới khi mắt mầy thấy ngọn đèn bự từ từ , từ từ ... Bự tới lúc nó lớn bằng cái thúng là đắc đạo ... Gọi là " luyện nhỡn " , luyện lâu là thành ... Ngó đâu rõ đó !
- Chết cha , vậy bây giờ Bác dòm ... thẩu ruột tui hả ? Í ẹ ...
- Không thấy được đâu , vì tao đã " giải " cái thuật đó rồi .
- Giải chi ổng vậy

Bác , trời , hồng ngữ , tui nói, Bác có chửi tui tui cũng nói : Bác khờ quá , quá khờ !!!

- Ờ , thì khờ , bây giờ tao chỉ mầy đây : Tao luyện liên tục , cũng hơi lâu lâu , tới lúc tao ngó xuyên qua ngọn đèn cây thấy cảnh vật bên kia là đúng lúc con chó nhà tao chạy ngang , tao thấy ruột nó đỏ hói , nằm có cuộn có cuộn thấy ghê ! Trong đó lại có con sên , sau đó , quả tó con chó chết là do con sên này mầy ơi !... Ghê quá ...

- Bác thấy thẩu ruột ... chó hả ?
- Ừ ... Tao bèn định thần dòm kỹ hơn , thấy nào gan , tim phèo phổi , thấy cả dòng máu chảy cuồn cuồn như thác đổ hoa rơi từ tim phọt ra , nó chảy cà giọt cà bật theo nhịp tim của nó mầy ơi , tao thành công rồi ... Tao dòm thẩu ruột non rồi !

- Quá đã nha ...

- Sáng sớm hôm sau , sau khi xúc miệng đánh răng , rồi lấy lược tới tắm kiếng để chải đầu , vừa dòm vô tấm kiếng soi mặt , tao hồn bay phách lạc , muốn xỉu , khi nhìn thấy cái bản mặt mo của tao trong tấm gương ...

- Sao vậy ? ... Bác thấy cái " mo " gì đó ???

- Tao thấy hai con mắt tao giờ đây ... lé xệ !!! Mà " lé vô " , mới chết ông cố nội tao ...(?!)

- Lé vô là hai cái tròng đen của Bác nó dính vô sống mũi chớ gì ?

- Mầy còn giả bộ hỏi đố nữa hả ??? Hu hu ...và hu hu !!!

- Tời ơi tời !!! Mặt Bác mà bị lé vô , cha cha , ai dòm cho thẩu , xấu

lắm , quá xấu ... Nói Bác đừng giận , mặt Bác mà có cặp mắt lé vô , nhìn Bác là con muốn cắn lưỡi chết liền , ngó mặt Bác bị lé vô : Con chết còn sướng hơn ... Bác Ba Phi mà bị lé vô là con thấy : 12 con giáp ... Bác hồng giống con giáp nào ! ... Ua ụa ??? Rồi sao giờ hết lé ??!! Kỳ he ...Nói dóc hả ?

- Tao phải tìm cách giải chớ mậy , đêm đó tao thức tới sáng mới nghĩ được cách giải là tao làm liền .

- Cách nào ?

- Bây giờ tao làm ngược lại là dòm vô " đồ nhỏ " là cọng tóc , khi luyện , luyện vào buổi chiều , giờ tao giải , phải giải buổi sáng ... Sáng đó tao nhổ hai cọng tóc , chạy lẹ ra sau hè , cầm nó cách con mắt cũng đúng năm tắc , mỗi con mắt dòm vô một cọng tóc , ý là cho tròng đen ... banh ra , tao dòm vô nó , dòm miết miết , ngồi khi luyện , giờ khi giải , tao phải đứng , đứng suốt mấy ngày liền , tối hồng ngữ , chong đèn dòm , dòm sáng đêm , má tao tưởng tao bị khùng !

- Sao vậy ?

- Chớ ai đời , có thằng con trai mà tối ngày nó hết chuyện dòm , lại đi dòm cọng tóc , dòm " kỹ " tới nổi bị lé xệ . Hồng ngữ là gì ? Nhờ " ông bà cho " , sau đó , tự nhiên tao thấy cọng tóc bự từ từ , nó bự tổ nái , cỡ cái lu bốn vú chứa nước sau nhà , nhờ nó bự nên tao thấy dính tòn ten xung quanh cọng tóc của tao cái giống gì như ổ chim dòng dọc đeo tòn ten tùm lum tà la ...

- Gì vậy trời ?!
- Trứng chí !!! Tao thấy... ruột con chí con, cựa quậy lung tung ở trong !
- Tới trứng chí mà Bác cũng thấy ... ruột nó nửa hả ?
- Chớ sao ? Tao tò mò , bắt con ruồi lẩn xanh , bẻ cẳng , ý cha cha , dòm kỹ thấy cẳng nó có gai tua tua , tao thấy vi trùng đeo tứ tung : con tròn , con dài , con quẩn , con ngo ngoe ... mắc ớn ! Tối đó tao vô nhà , dòm vô kiếng thấy hết lé . Đó mầy luyện đi ...
- Thâu ... (thôi) Tui mà lờ lé , chắc tui đội quần !!!
- Muốn thấy ruột người ta , thì mắt mầy phải lé chớ ụạ, tập đi ...
- Thâu , hông dám !!! Nhưng mà còn chuyện " luyện ăn năng " , Bác tính sao ?
- Tao đã ... hy sanh một lần rồi , vì mầy tao đành phải hy sanh lần nữa có sao đâu ... Sáng mai tao tập ăn năng ...
- Vậy Bác có thể nhín chút ... lòng nhân cho con ... tập ké được hôn ? Vì ánh năng là ... tinh túy của trời đất , chắc hông tới nỗi nào ... nên tui quyết thử một phen !
- Mầy dám " quyết thử một phen " thì tao cũng dám " vì mầy mà làm thí nghiệm " !!!

Sáng hôm đó , hai thầy trò Tư Rèn ra đám lúa gần tròn mình (gần trở đồng đồng) cách nhà khá xa để tu luyện , bàn tính lấy tên cho cái đạo tu : Ba - Phi- Tho - Ren - Tu , nếu viết " dính " lại cho giống chữ Tây, thì là : Baphithorentu , đọc lên nghe cũng

xôm xôm, nhưng nghe giống tiếng ... châu Phi ! Kệ ... Hai thầy trò tới góc bờ , coi kỹ coi có kiến lửa không , vì ngồi tĩnh tọa tu mà bị kiến lửa cắn là hỏng vui tí nào , lại nửa , vừa tu vừa gảy soàn soạt vô mộng thì khó coi quá ! Mặt trời chưa ló dạng , sương giăng la đà ngọn lúa , tiếng dế re re , tiếng gà văng vẳng cộng tiếng nhái bầu ác - en, tạo cho bầu không khí tản sáng hôm đó một nỗi âm u cực kỳ cực ... Ban đầu Ba Phi và thầy Tư ngồi ngang hàng , sau nó nói :

- Ngồi ngang hàng tu với Bác chắc hông nên ?
- Sao vậy ?
- Tui là đệ tử mà ngồi tu ngang hàng với Bác thì còn ra cái thể thống gì , tui phải ngồi sau lưng Bác mới phải phép chớ ? (Cha chả)

Nói xong thầy Tư lui ra sau , cách Ba Phi một khoảng bằng " người đằng sau , để tay lên vai người trước " . Cả hai ngồi xuống nhẹ nhàng , Ba Phi chỉ cho Tư rên cách ngồi tu đúng phép là : ngồi xếp bằng , lưng thẳng , hai tay dang ra , hai bàn tay bụm cứng hai đầu gối , mắt nhắm nghiền , miệng há ra hết cỡ , há ra cho thấy rõ cái " đóc giọng " mới thôi , cái miệng rộng tàn hoạt đó phải hướng thẳng phía đông , canh sao cho ánh nắng ban mai đi thẳng vô cổ họng , mặt trời lên tới đâu họng phải rà theo cho ánh sáng vô chính diện ngay " cái cục tòn ten trong cổ " , khi tự cảm thấy họng ... đầy ánh năng thì

nhẹ nhàng nuốt một phát cho mau , rồi tức tốc hả miệng ra , đừng chậm chạp mà bỏ phí thời gian ... Nếu ta , chúng ta , đứng trước mặt hai " đạo ông " cách xa vài mét sẽ chứng kiến một bức tranh : Cận cảnh là hai cái họng mở hết cỡ , bộ răng Ba Phi đen thui vì khói thuốc , có vài cái răng mọc ... ba xí ba tú , nhưng còn nguyên , chưa rụng cái nào , hai lỗ mũi lông ló ra tua tủa , như hai cái hang để nhũn chia thẳng hướng mặt trời mọc , đã vậy thôi sao , hai cái hang đó còn phập phều bởi hơi thở ra vô nên ngó thật dị kỳ ôn , nguyên cái bản mặt hướng lên trời tạo thành mặt phẳng song song với mặt ruộng lúa cộng thêm cái trái cổ bự như trái chanh giắt giứt lên giứt xuống do hả họng không quen , bởi vậy , trông vô " ai cũng bảo " : không ra cái thể thống gì ! Bác Ba nhà ta , chắc sợ lạnh phải bận áo , nhưng " tu nắng " mà bận áo thì còn gì là tu nên Ba Phi không gài ba nút trên , để lộ bộ ngực cho hở ! Thằng Tư ngồi sau ; thầy sao trò vậy , khác ở chỗ nó ở trần , bộ ngực xẹp nhưng có lẽ do cầm búa nên không đến nổi tệ , nếu bỏ hết những dáng kỳ cục thì đó là hai bức tượng tuyệt vời , nếu có tuyết rơi tá lả thì ai cũng tưởng đó là cảnh tu ở Hy Mã Lạp Sơn nơi cao tám ngàn thước ! ...Ánh nắng lên vàng khé rọi thẳng vô hai cái họng mở to , bốn con mắt nhắm nghiền cẩn trọng , ôi , vừa thấy thương, vừa thấy dị hợm, vừa ... tức cười !!! Đó là " cận cảnh " , còn ngó xa xa

phía sau " tắm ảnh " , ta , chúng ta , sẽ thấy một đoàn người từ rặng cây tà tà tiến ra , tính sơ đầu hơn cả chục mạng , đi đầu rõ ràng là vợ Bác Ba , rồi tới bà Sáu Mập , hai Hùm , sáu Đực , nổi bật nhất là ông Sáu Hên vì trên đầu quấn cái khăn đỏ chét ! Cộng thêm lũ khủ một đám con nít ... Đoàn người đi hàng một trên đường bờ tiến thẳng tới chỗ " hai ông đạo " đang ngồi ăn nắng ban mai ... Trời ! ...Đúng là hồng biết điều , chỗ người ta tu hành cần tĩnh lặng mà đi ồn ào như vậy sao nên , mà mấy người đó đi đâu vậy ta ? Hồng lẻ ra chỗ hai thầy trò Bác Ba đang tu để ... phá đám ???

Trong bầu không khí tĩnh lặng , gió liu liu , mọi tiếng động không phải của thiên nhiên đều vang xa xáo trộn , Ba Phi nghe được , liếc sơ thấy cảnh tượng sẽ tới thì ... tới thôi . Quan trọng là phải làm gì - Bác Ba nghĩ thầm - Nếu không thì ... " càn " cũng ê mà thân chắc là ... bại với " con mẹ " đi dẫn đầu này chớ không chơi !

Đoàn người rần rộ tiến tới , nhưng không thấy Bà Sáu cầm theo con ... dao phai (!?) thì mọi rắc rối sẽ nhẹ đi quá nửa ! Bác Ba lên tiếng , tiếng nói nhẹ như gió thoảng mây bay :

- Tư , Tư ... có người tới , mọi sự mầy để tao lo ...
- Đang ... ăn mà ai phá ? Trời đánh còn tránh bữa ăn , ai phá ?
- Mầy cứ nhắm mắt , mọi sự có tao lo ...

Đoàn người càng đi tới càng cẩn

thận , càng đi nhẹ nhàng nên càng đi chậm , giống như đi bắt dế , đi từng bước một , dấu chân người nọ bước vô dấu chân người kia ... tất cả đều biểu lộ một sự ngạc nhiên gần như bàng hoàng ... vì hồng ngữ : Thuở đời này , lại có người , mà người đó lại là Ba Phi , lại " chịu khó " ngồi giữa đồng ruộng hả hợng , chả còn dụ thêm thặng ôn hoàng Tư thợ Rèn , hai người ngồi im , chết trân , làm gì kỳ cục vậy trời ?!

Vợ Bác Ba hết hồn , bước tới , lấy tay lắc vai :

- Ông , ông ... ông làm gì vậy ông ? Ông làm sao vậy ? Tui lo quá !
- Bình thường ... Ba Phi nói mà mắt vẫn nhắm .
- Bình thường sao ông lại ra đây ngồi hả hợng ?! Kỳ cục vậy trời ???

Thấy Ba Phi nói được , cả đám quá mừng , bu lại xung quanh hai " ông thầy tu " , kẻ trên bờ người dưới ruộng mặc cho nước ruộng ướt cặp giò ! Mắt vẫn nhắm , miệng Ba Phi nói y như những tay tổ đi thuyết pháp : (lờ rờ , phải đóng kịch thôi)

- Mấy người riết rồi tệ quá , sống chỉ biết ăn nhậu bê tha , ăn nhậu cho đã , rồi hút thuốc , ăn trầu , cuối cùng rồi chết , mà chết trong sự bệnh hoạn đốn đau oằn oại thê lương tổn tiền tổn bạc , báo con báo cháu , báo chòm xóm láng giềng , tu như hai thằng tui , nếu phải chết là chết như ngủ ... sáng cứng đờ , là xong ...

Ba Phi định " thuyết pháp " nhưng

không hiểu sao lời nói hôm nay sao không hoa mỹ văn chương mà nghe có vẻ lợn cợn , chặt khúc , đứt đoạn quá ... nghe hơi... trật lổ tai . Coi bộ hồng êm , Ba Phi đứng dậy , cười hề hề , nói với ông Sáu Hên :

- Anh Sáu hiểu chuyện tui với thằng Tư đang làm không ?
- Ông nội tao cũng không hiểu nữa là tao !
- Anh làm thầy cúng mà bỏ qua phương pháp luyện công như vậy thì uổng quá ...
- Luyện sao ?
- Buổi sáng phải ngồi tĩnh tọa hướng nắng ban mai để cho thần khí thông thương , cho cơ thể tiếp giao với trời đất , đó là cách kéo dài tuổi thọ minh mẫn tinh thần , ông Bàn Tổ cũng luyện như vậy mà sống cả bảy tám trăm tuổi ... nay tui làm thử , không mong sống tuổi trăm , nhưng rõ ràng , từ sáng tới giờ thấy trong người sáng khoái nhẹ tênh , mất hết lo âu , quá phê ... Anh nên thử coi sao , đâu có tổn tiền hay chết chóc gì mà sợ , làm thử đi , hay lắm , còn Bà nữa , già rồi - Ba Phi nói với vợ - tui trốn ra đây ý là để ... luyện tập dưỡng sanh cho khoẻ con người , để giải độc chất trong người ra ngoài , mà bà làm như tui làm gì ... vậy ? Tìm kiếm om sòm , làm gián đoạn công việc tu luyện ... hay bà tưởng tui khùng điên ba trợn ? Thiệt là kỳ cục ...

Ba Phi nhỏ nhẹ :

- Anh Sáu với bà Sáu , bà mập nên ngồi như tui tui , còn ông Hên

ĂN NẮNG

December
3, 2009

ồm nhóm cũng nên ngồi hứng nắng
ban mai ... thôi , tất cả hãy làm thử
, sáng đây tui chỉ luôn ...

- Tập vầy hết mập hả chú Ba nó ?
- Ủ , chị tập cho ồm bớt ... Còn
anh tập cho ... bớt ồm ! Già gì mà
cà tông cà teo ?!

- Tao ngồi tập ngay bây giờ , mầy
chỉ cho tao cách ... ồm bớt coi ...

Bà Sáu Mập ngồi xuống trên đường
bờ , rồi tự nhiên ai cũng ngồi
xuống , gọi là " tập - thử - cho -
biết , chớ - hông - phải- khùng " !

Gần hai chục mạng , kể cả mấy
thằng nhỏ lom com , ngồi thành
một hàng dài trên đường bờ giống
như ... rầy đeo lá lúa !

Sau khi tất cả làm theo chỉ dẫn ...
cặn kẻ , nhắm mắt , hạ họng
hướng đông , ngồi bất động như
trời trông ...

Ba Phi nói với thằng , nói thật lớn :

- Tao xí gạt được rồi ...
- Ủa , xí gạt hả , chạy lẹ Bác Ba
- ...hé hé !!!

Cốc Chủ